

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1.

Landinspektørvirksomhed har hidtil været udøvet i henhold til kongelig bestalling. Betingelserne for at opnå sådan bestalling er fastsat i de kongelige resolutioner af 27. august 1919 og 22. juni 1943. Imidlertid har man anset det for mere i overensstemmelse med lovgivningen på lignende områder og bedre sammenfaldende med lovforslagets bestemmelser om en offentligretlig disciplinarmyndighed, der kan skride ind over for landinspektører, som forser sig i deres virksomhed, at landbrugsministeren meddeler beskikkelse til landinspektører. Man har ikke anset det for nødvendigt i loven at optage særlige bestemmelser om, at kongelige bestallinger, som er meddelt, fortsat består, og at landinspektører med sådan kongelig bestalling vil være underkastet samme disciplinarmyndighed som de af landbrugsministeren beskikkede.

Betingelserne i stk. 2 for at få meddelt beskikkelse som landinspektør er i det væsentlige de samme som i de nævnte resolutioner, idet dog kravet om praksistid er skærpet fra 2 til 3 år ved bestemmelsen i pkt. 4. Kravene i pkt. 1 og 2 er en formel udvidelse, idet disse krav uden omtale i de kongelige resolutioner også hidtil har været en forudsætning for at opnå bestalling. Det hidtidige alderskrav har man anset for overflødig, når henses til eksamenskravet efterfulgt af 3 års praksis.

Under hensyn til den landinspektørerne i henhold til udstykningsloven tilkommende eneret til at udføre matrikulære arbejder og under hensyn til det øgede ansvar, som i forbindelse med nyere lovgivning pålægges landinspektørerne ved behandling af udstykningsager, har man fundet det påkrævet at foreslå, at der gives landbrugsministeren bemyndigelse til at nægte beskikkelse i de i stk. 3 omhandlede tilfælde. Beslutning truffet i medfør af bestemmelsen i stk. 3 kan af den pågældende indbringes for domstolene efter retsplejens sædvanlige regler, hvorfor udtrykkelig bestemmelse herom ikke er medtaget i lovforslaget.

Til §§ 2 og 3.

Forslagene er i overensstemmelse med tilsvarende lovbestemmelser. Man har ikke ment det praktisk at foreslå nogen bestemmelse om, at der skal erlægges afgift for beskikkelsens meddelelse.

Til § 4.

Bestemmelsen i den foreslåede paragrafs stk. 1 indebærer, at matrikulært arbejde kun må udføres

af beskikkede landinspektører, der er beskæftiget i en privat landinspektørvirksomhed, idet der ved en praktiserende landinspektør forstås en landinspektør med beskikkelse, der driver landinspektørvirksomhed helt eller delvis for egen regning. En landinspektør, der ved siden af sin private landinspektørvirksomhed ved tjenesteforhold er tilknyttet en enkelt person, en erhvervsvirksomhed eller en institution, betragtes også som en praktiserende landinspektør.

Ved „matrikulært arbejde“ i stk. 1 og i lovforslaget i øvrigt forstås det ved udstykning eller anden forandring af ejendomsgrænser eller ved skelsætning nødvendige arbejde med fastsættelse, afmærkning og indmåling af ejendomsgrænser, ledelse af jordboniteringsforretninger samt udarbejdelse af de fornødne dokumenter til brug ved å jourføring af matriklens kort og protokoller, medens der ikke derved er tænkt på arbejdet med den i matrikeldirektoratet stedfindende å jourføring. Bestemmelsen i stk. 1 tilsigter således ikke en udvidelse af den landinspektørerne ifølge den hidtil gældende lovgivning tilkommende eneret.

Dispensationsbeføjelsen i stk. 4 tager bl. a. sigte på, at landbrugsministeren, i de tilfælde hvor en stats- eller kommunalinstitution inden lovens ikrafttræden har ansat landinspektører til udførelse af matrikulære arbejder, kan tillade, at sådanne arbejder fortsat udføres af de pågældende landinspektører, så længe disses tjenesteforhold vedvarer. Endvidere tilsigter bestemmelsen, at der i særlige tilfælde skal kunne gives tilladelse til, at et luftfotosekskab el. lign. lader matrikulære berigtigelsesarbejder vedrørende offentligretlige sager udføre under medvirken af beskikkede landinspektører, der er tilknyttet det ved tjenesteforhold.

Med bestemmelserne i stk. 2 og 4 har man i særlig grad villet tage hensyn til en situation, hvor de private landinspektørvirksomheder på grund af overvældende arbejdsmaenge ikke vil være i stand til at udføre de matrikulære arbejder inden for en efter forholdene rimelig tid.

Til § 5.

Der har i de senere år været en stigende tendens til, at praktiserende landinspektører ved siden af deres virksomhed har været interesseret i køb og salg af udstykningsarealer for egen regning, og der har været tilløb til, at større private udstykningsforetagender ville antage egne lønnede landinspektører til at udføre de matrikulære arbejder, som